

Zprávy z farnosti

2/2001

V posledních číslech farního zpravodaje byla v úvodu vždy zmínka o farní radě. I tentokrát se chci dotknout tohoto tématu. Uvnitř tohoto čísla je krátká zpráva ze setkání farní rady a tak to bude i nadále v budoucnu. Otevírá se před námi možnost, abychom nyní s větší důsledností spolupracovali v různých rovinách života farnosti. Všichni mají možnost se k tomu vyjádřit a také se konkrétně na tomto životě podílet. Všechny podněty a návrhy, které bude farní rada dostávat, by měly vyústit v konkrétní skutky. A tak počítejte s tím, že se členové farní rady budou na vás obracet, abyste se podíleli na řešení různých problémů, které zde máme.

Samo se nic neudělá, to si jistě každý vyzkoušel ve svém osobním životě. Každý z nás by měl vidět tři okruhy, které se ho dotýkají. Tím prvním jsme my sami ve svých rodinách. Každý by se měl maximálně snažit, aby byl dobrým křesťanem. Dbát o své vzdělávání, žít život modlitby a čerpat z pravidelného přijímání svátostí. Tím druhým okruhem je život farnosti, o který bychom se měli aktivně zajímat. Přemýšlet, kde se můžeme my zapojit. A ten třetí okruh je svět kolem nás. Všichni máme poslání nést poselství evangelia ostatním lidem. Co jsme jako veliký dar víry přijali, předávat dál. Naplňuje nás radost, že se smíme na tom podílet? Tak by to mělo být. Evangelium je radostné poselství. Jím máme být naplněni a pak to můžeme proudit i k ostatním.

Hodně radosti v roce 2001 všem přeje

P. František

Kam se nám schovali katolíci?

V katalogu litoměřické diecéze je možné nalézt i zajímavé informace o farnostech. Dnes jsem vybral farnost, která má oficiální název:

Římskokatolická farnost Staré Křečany

Do farnosti patří: Staré Křečany, Nové Křečany, Valdek.

V následující tabulce je opět uveden počet obyvatel jednotlivých částí farnosti a počet občanů, kteří se při posledním sčítání lidí v roce 1991 zapísali jako katolíci.

Část farnosti	Počet obyvatel v roce 1991	Počet katolíků v roce 1991
Staré Křečany	705	242
Nové Křečany	155	40
Valdek	9	1
součet	869	283

Po velkém městě Rumburku se dnes dostáváme do sousední obce, která se stala samostatnou farností v roce 1732. Ze stejného roku jsou k dispozici i matriky. Památky na obec Staré Křečany jsou ale již od roku 1485.

Farní kostel je zasvěcen sv. Janu Nepomuckému. Kromě něho zde můžeme nalézt kapli sv. Alžběty Durynské. A do třetice existuje ještě v usedlosti Valdek kaple Anděla Strážce.

připravil R. Sticha

Hromnice

„Mějte bedra přepásaná a vaše lampy ať hoří“ (Lk 12,35).

Zároveň se nám může vybatvit příběh o deseti pannách, které vzaly lampy a vyšly naproti ženichovi (Mt 25,1-13).

„Vy jste světlo světa“ (Mt 5,14).

Tyto úryvky z Písma nám připomínají naše poslání. Nést světlo, chránit jeho plamen, svítit na cestu sobě i druhým. Na začátku měsíce máme svátek *Uvedení Páně do chrámu* – Hromniček. V ten den světíme svíce, rozžháme je a uvědomujeme si, že chceme následovat Krista. Nejen děti mají rády plamének svíce, ale i dospělí jsou ohněm fascinováni. Světlo je symbol života a to se nás silně dotýká. Nestačí ale zůstat jen u symbolu. Je třeba to skutečně uvádět do života. Jak tedy budeme Pána Ježíše následovat? Naslouchat jeho slovu a řídit se jím. Znamená to více myslet na druhé, být

nezištní, projevovat více lásky. Zajímejme se více o to, co je třeba v naší farnosti udělat. Co je to? Na něco můžete přijít sami, o celé řadě věcí budete informováni. Pak už záleží jen na vaší ochotě něco pro farní společenství dělat. Každý něco umí, každý má nějaké schopnosti. Jen si to uvědomit a přemýšlet, jak to nabídnout i pro druhé. Nejde jen o manuální práci, ale je třeba i modlitby, předávání zkušeností.

Ať tedy naše svíce svítí co největším plamenem, ať z toho mají užitek i druzí.

Rád všem vyprošuje požehnání P. František

Co mě trápí, aneb představení se

Chtěl bych seznámit čtenáře *Zpráv z farnosti* (kteří to nevědí) s tím, kdo tento časopis již dlouhý čas sestavuje. Jsem to já. Já znamená Ing. Rudolf Sticha. Občas máte možnost si přečíst článek, za kterým jsem podepsán. Někdo ale musí napsat i různá další sdělení atd., a to jsem také já. Předpokládal jsem, že za tu dlouhou dobu je to všeobecně známo a že každý ví, co to znamená časopis dát písmenko po písmenku dohromady. Asi mylně.

Není to tak dávno, měli jsme anketu ke zpravodaji. Dvakrát jsem k tomuto tématu psal. Vyplynulo tam, že časopis je špatný? Nestranný čtenář musí uznat, že jsem se snažil něco změnit dle vašich přání. A může se změnit i mnohem více. Jen to asi není možné udělat na přání jednoho čtenáře, navíc pro mne anonymního ...

Nyní, kdy máme farní radu, je možné analyzovat po všech možných stránkách i náš časopis. Je možné pojmenovat, čím vším se zabývá, kam by se měl do budoucna ubírat, Následovat by mohla opět anketa s konkrétními otázkami a po ní seriózní vyhodnocení.

O co jde? Pro někoho možná o nic. Pro mne o zásadní otázku. Mám se dále snažit? Pohleďte:

- Když si čtete nový časopis, já již sháním nové příspěvky do stálých rubrik (jinak by mnohdy nebylo co psát), vymýšlím nové nápady (občas), sháním obrázky (někdy i do 3. hodiny ranní po Internetu), vymýšlím úpravu časopisu,
- Píši články. Hlavně na témata, kde cítím, že nám něco citelně chybí, na to co je aktuální,
- Zařazuji články (nejraději od vás) tak, aby čísla byla pokud to jde vyvážená, zajímavá, aby si mohl každý něco vybrat, abychom byli

informování, aby bylo něco pro historii (teprve nyní snad bude založena farní kronika – tento stav nelze ani komentovat),

- Snažím se sledovat dění nejen v naší farnosti (připadám si, že asi opravdu sám), sleduji zpravodaje a časopisy jiných farností (v rámci možností).
- Podle svého svědomí pracuji svědomitě, odpovědně a snažím se být nestranný.
- Doma s manželkou provádíme poslední úpravy a kontroly časopisu včetně pravopisu (za to moc děkuji, jinak by časopis vycházet nemohl).
- Zajišťuji celé technické zpracování časopisu až po výtisk pro množení. Počet výtisků již přímo neovlivním.
- Vše dělám zdarma (pro mne je to naprosto samozřejmé, to jen pro úplnost).
- Věnuji desítky hodin (není přehnané!) volného času měsíčně na přípravu časopisu, který zatím stále vychází pravidelně podle plánu. Tuto dobu tráví jiní s manželkou, dětmi, na výletech, u ‚koníčka‘, u televize, Přesto je to pro mne zatím nejefektivnější a nejrychlejší způsob práce (pokud si založíme redakční radu, bude vše složitější, bude to stát více času – jsou určitě efektivnější způsoby).

Proč to zde vše píšete? Protože zjišťuji, že někteří žijí v bláhovém domnění, že časopis buď „padá z nebe“, nebo že jej sestavuje bůhví kdo, případně skupina lidí, a přijde jim divné, co se do toho stále vlastně pletu a proč tam figuruje stále mé jméno. Pro tuto praxi vydávání časopisu vedlo několik závažných důvodů, které zde nebudu uvádět. Chce-li někdo vědět více, ví na koho se může nyní obrátit.

A pokud někoho znervózňuje, že se setkává s mým jménem za články a že jich je moc? Považuji za samozřejmé, že svůj příspěvek podepíše svým jménem (nebo značkou)! Přitom se ještě nestalo, že by nebyl uveřejněn příspěvek někoho z vás! Všichni máte možnost (např. dnešní nová rubrika). A je možnost si spočítat, kolik lidí se na obsahu časopisu podílí.

Přestože mě každou neděli můžete zastihnout v kostele, nenajde se prakticky nikdo, kdo by mi otevřeně řekl své konkrétní připomínky k vydávání časopisu (co je špatně – ale třeba i dobře). Jen se občas doslechnu o „něčím“ nespokojenosti s „něčím“. Jedná se možná jen o jednoho čtenáře, a ještě to nemusí myslet zcela vážně, ale velice mě znepokojuje stav, kdy dotyčný není schopen osobně mi říci, o co mu jde. Myslím si, že časopis nemáme vůbec tak špatný a nelze asi vůbec mluvit o tom, že nyní se konečně bude muset něco s ním udělat. Bylo by asi dobré zařadit do pří-

padné další ankety otázku, zda chcete, abych časopis nadále - chcete-li to tak nazvat - vedl.

Jsem člověk, který nemá ve zvyku okolo sebe vytvářet atmosféru, aby si ho kde kdo všiml, aby byl středem zájmu, aby jej všichni znali, obdivovali, Je to možná škoda pro mou „kariéru“, ale o to by nám jít přece nemělo. Dnes jsem porušil tradici a vyšel „z pozadí“. Byl jsem k tomu ‚donucen‘

R. Sticha

Co jste nám napsali o víře

Ten kdo má rád něco nového, přijde si dnes doufám na své. Otevíráme novou rubriku. Vedla nás k tomu snaha dát prostor čtenářům k vyjádření různých názorů, postojů ap.. U takovéto rubriky není ale nikdy jasné, zda se bude vyskytovat v každém čísle. Minimální počet článků je totiž přímo závislý na tom, co máme na srdci, co hodláme ostatním sdělit a zda se nakonec odhodláme ke psaní. Maximální počet článků byl prozatím dohodnut na dva v jednom čísle. Příspěvky budeme otiskovat bez obsahových úprav tak, jak budou předány (doposud jsme tak vždy činili). Konečná úprava bude podřízena jen grafickému rázu našeho časopisu. A ještě důležitá informace. Články budou zásadně podepsané, protože se vždy bude jednat o **názory pisatelů** a tudíž za obsah odpovídají sami autoři.

R. S.

Panna Maria - záchranná archa

Vstoupili jsme do nového roku pod ochranou Panny Marie. Co pro nás toto znamená? Především víme, že ona je tou, která putuje s námi „Božím lidem“, protože je to Ona, která svým naprostým souhlasem s Otcovou vůlí, se spásitelným dílem jeho Syna a každým hnutím Ducha svatého je pro církev víry a lásky. Je vzorem křesťanského života a modelem církve v tichosti, chudobě, skromnosti, spolu trpící s Kristem - je však také tou, která se modlí.

„Velebí má duše Hospodina ..., který sesadil mocné z trůnu, povýšil ponížené, hladové nasýtil dobrými věcmi a bohaté propustil s prázdnou.“ Jednou ze základních pravd je, že člověk je obrazem a podobenstvím Božím. Avšak, co jsme s tím obrazem učinili? Bůh neměl a nemá zalíbení v člověku - zemi poskvrněné hříchem. Tak, jak si to Bůh představoval, je pro nás právě Panna Maria. Ona spojena s Kristem, je tu pro Krista. Ona přináší Krista světu. Ona je tou, která silou

Ducha svatého svým božským mateřstvím činí Krista naším bratrem. Jako je matkou Krista podle těla, tak je i matkou mystického těla Kristova tzn. Církve, tedy matkou pro nás všechny.

Dnešní doba potřebuje vidět v nás člověka zakořeněného v Bohu tak, že námi nemohou otřást nástrahy doby a nejen to, ale aby i mnoho dalších lidí se dokázalo o nás opřít a tak zapouštět kořeny do křesťanské existence. **Chceme se učit pod ochranou Panny Marie, vychovávat se v pevné, svobodné charaktery.**

1. **Chceme se učit** – znamená to nejen pít, snahu, ale především mít velkou trpělivost sám se sebou.
2. **Vychovávat se v pevné, svobodné charaktery** – tzn. nebýt otrokem veřejného mínění či svých vlastních nekrocených pudů.
3. **Pod ochranou Panny Marie** – protože Ona je nejdokonalejším prototypem nového člověka, na kterého se v této mimořádné době můžeme spolehnout.
4. Nastává mariánská doba /nebyvala zjevení na různých místech světa/. Naše doba se podstatně liší od dob minulých. Nedá se těžit ze zkušeností minulosti. Převratné změny žádají nový typ člověka, nový typ společnosti. Je to právě Maria, která nám ukazuje jak nový typ člověka má vypadat. Ona se stává pro dnešní dobu tou **záchrannou archou** - vyzývá k pokání, modlitbě, vyprošuje a rozdává **JEHO MILOSTI**.

zaslala Soňa Šenková

&

Proč mladí lidé utíkají z Církve

Během dospívání si mladí potřebují uvědomit, kdo jsou, a potřebují uplatnit svou individualitu a samostatnost. Nevyhnutelný zákon růstu často vede dospívající k uzavřenosti nebo také útekům z domova (marnotratný syn Lk 15,11n.), ze školy nebo práce a komplikace, se kterými žijeme. Vidíme, že rodiče se účastní bohoslužeb, dospívající mládež se odklání od víry. Proč tolik mladých utíká z Církve? Zavrhnou křesťanský život? Mají námitky proti církevním dogmatům? Posuzují křesťanskou etiku jako dětinskou?

Dospívající se odklání od víry z těchto důvodů:

- Když jim chybí osobní přesvědčení, že křesťanství je velkou hodnotou (věrouka je vykládána infantilním způsobem,

vhodným snad pro malé děti, nepomáháme jim k víře dospělého, která žádá samostatnost, nezávislost, svobodu, kritičnost, širší vzdělání).

- Když nepoznali opravdovou lásku k Bohu, zakotvenou v řádu modlitby (milovat Boha znamená, že můžeme v modlitbě vstupovat do osobního náboženského vztahu k Bohu. Modlitbou vydobytá Boží milost je začátkem a oporou vnitřního života. Naše věčně provizorní nikam nesměřující činnost je vždy menší než to, co může udělat Bůh, dáme-li mu ovšem příležitost, aby v nás skrze vnitřní život působil).
- Když v průběhu předešlých výchovných etap nepoznali skutečného Ježíše (živého, zmrtvýchvstalého, učitele lásky, přátelství, radosti, života a spásy).
- Když účast na náboženských obřadech nemá ducha (omílají se zastaralé texty písní, slovní vyjádření se neseťkává se skutečným životem, slovo Boží není vyjadřováno jako radostná zvěst).
- Když se nemohou zapojit a najít své místo v křesťanské skupině, která by se zajímala o lidské a sociální problémy (kde by takový zájem byl živý a odůvodněný).
- Když nenajdou učitele, který by byl zároveň přítelem a nechtěl prosazovat pouze vlastní pojetí a zájmy (když vidí pouze přísné soudce, soupeře, kteří je nepřipustí k samostatné činnosti, když chybí konkrétní víze, když nepřistupujeme k bližnímu z hlediska jeho potřeb, když nehledáme hodnotu v něm samém).
- Když chybí opravdový dialog (výhledy do budoucna, nepřesné a uhýbající odpovědi, které neobstojí a nic neobjasní).
- Když jim nepodáváme celkový pohled na křesťanství (jednostranně podané učení vytváří v životě zmatek, rozčarování a nakonec útek. Křesťanství je ukazováno zploštěle, jednostranně, chybí syntéza různých vrstev, chybí šíře a plnost).

zaslal Petr Pravda

&

Okénko do knihovny

autor: neuveden
název: **Vzpomínky na děčínský zámek**
z obsahu:

Vybíráme ukázkou z článku, která by nás mohla zajímat (celý článek je velmi zajímavý):

V sousedství kuchyně v severním křídle byla zámecká kaple. Nalevo od vstupu stál oltář a vpravo nahoře bývalo dřevěné oratorium, kde sedávala vrchnost. V prostoru před oltářem stálo několik řad dřevěných vyřezávaných lavic. V kapli se sloužilo denně večer požeňání, v neděli ráno slav-

nostní mše a po obědě požehnání. Přímo proti vchodu stál malý boční oltář se sv. Tadeášem. K Tadeášovi směřovaly zvláštní prosby, které začínaly slovy: „Svatý Tadeáši, pros za nás“. Po těch slovech následovalo přání, které mělo být za přispění sv. Tadeáše splněno. Když měl hrabě Ernst na gymnáziu zkoušky, svítila u sv. Tadeáše svíčka. Před hlavním oltářem ležel červený koberec. Vlevo od vchodu sedával nejčastěji mladý hrabě Ernst, který jediný neseděl na oratoři. Zákristie byla vpravo od hlavního oltáře. Na varhany v kapli někdy hrával pan profesor Reck. Kostelníkem byl Mathias Wlček a po něm jistý Liebisch. Než přišel Mathias Wlček na náš zámek, byl sloužícím u sestry knížete Jaroslava, Karoliny, provdané Sanguszko. Hraběnka se do Děčína vrátila z Ruska, odkud utekla před revolucí. Zachránila sotva holý život. Karolinin manžel byl zavražděn před jejíma očima. Vyprávěla o bolševicích takové hrůzy, že jsem na to dodnes nezapomněla. Pan Wlček byl na zámku nejdřív portýrem, pak kostelníkem a posléze ministrantem. Pamatuji se taky na pátera Adolfa Bosaka, toho co měl němou hospodyni. V době mého mládí už to byl starý pán. Někdy přicházel na zámek sloužit mše páter Endler z města. Kněžně se moc nelíbil, protože rád chodil do hostinců, kde se zdržoval déle, než bylo vhodné. Na hlavě nosil myslivecký klobouk a hrával na kytaru. Jednou, když přišel ke mši v nepatřičném stavu, stará paní kněžna se rozzlobila a Endlerovi zakázala na zámek chodit. My, děti, jsme v kapli zpívaly. Chodily jsme sem moc rády, protože tu bylo velmi slavnostní prostředí a pak, proti kostelu to bylo tak nějak rodinnější. Vzpomínám si, jak jsme se v kapli potichu smály, když starý páter Bosak pronášel své modlitby stále pomaleji a pomaleji a paní kněžna Marie, ustavičně uspěchaná, byla s modlitbou vždycky hotova mnohem dřív než pan páter.

Děčínské vlastivědné zprávy, ročník X, číslo 3/2000

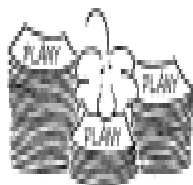
Kdo chce vědět něco více o minulosti děčínského zámku na začátku tohoto století, může si půjčit tento časopis ve farní knihovně anebo si jej zakoupit v Městském muzeu.

M. J.

O čem jednala Farní rada?

Zpráva z 1. zasedání FR ze dne 7. 1. 2001

První zasedání FR se uskutečnilo v neděli 7. ledna 2001 na římskokatolické faře v Děčíně IV. K jejímu plnohodnotnému fungování bylo nejprve nutné vyřešit některé organizační body. Předsedajícím FR je P. František Jirásek. Místopředsedou byl zvolen Miloš Rejman a zapsavatelkou byla ustanovena Zuzana Bumbová. Farní rada

si dále stanovila pevný termín svého setkávání. Bude se tedy setkávat jednou za měsíc, a to každou druhou neděli v 18:30 na římskokatolické faře v Děčíně IV. Z každého zasedání bude pořízen zápis. Dále bude poskytnuta stručná zpráva do Farního zpravodaje a také je možnost přečíst si zprávu na vývěsce v kostele.

Na svém prvním zasedání si FR stanovila několik nejožehavějších témat, kterými se bude dále zabývat. Jsou to mše svatá a spoluúčast na ni, hudební obsah mše svaté, informovanost farníků o průběhu mše svaté, svátosti, opravy kostela a jeho úklid, zpravodaj, oživení farnosti, styk farnosti s ateistickou veřejností a spolupráce s Farní charitou. I vy můžete zasáhnout do našeho výběru témat. Vzadu v kostele je připravena krabička, do které můžete vhadzovat své podněty k projednání FR. Anonymní příspěvky nebudou brány na zřetel. Můžete zde zanechat i příspěvky do farního zpravodaje. Tyto je ovšem nutno označit nápisem **Zprávy z farnosti**.

Příští zasedání FR se bude konat v neděli 14. 1. 2001 v 18:30 na římskokatolické faře v Děčíně IV. Budeme se zabývat tématem mše svaté, svátostmi a jejich dostupností a hudebním obsahem mše svaté.

Zapsala Zuzana Bumbová

Zpráva z 2. zasedání FR ze dne 14. 1. 2001

Na programu 2. zasedání FR byly otázky liturgie. Prvním bodem byla **dětská mše svatá**. Na její podobě se bude muset udělat ještě mnoho úprav. Byl přednesen návrh, aby se dětská mše sloužila jedenkrát za týden, a to nejlépe v návaznosti na hodinu náboženství. Je ovšem nutné, aby tato mše byla opravdu hojně navštěvována. S touto problematikou přímo souvisí otázka **písní při mši svaté**. Na dětské mši by bylo vhodné zařadit rytmické písně, neboť jsou dětem bližší. Farní rada se dále usnesla, že se i nadále budou při mši svaté zpívat písně z Kancionálu, a to i ty méně známé. Aby se lidem lépe zpívalo, bylo by vhodné vytvořit v našem kostele scholu, která by méně známé písně uměla a vedla tak lid. Tu by mělo tvořit alespoň 5 zpěváků. Máte-li ambice v tomto směru, přihlaste se u některého z našich varhaníků.

Všichni jistě víme, jaké problémy nám dělá zpívání odpovědí k žalmu. Jelikož je mnohdy špatně rozumět a nácvik odpovědi přede mší nepřinesl kýžené ovoce, vrátíme se opět k lístečkům na lavicích. Na nich bude napsána odpověď k žalmu na příslušnou neděli. Tak i ti, kteří špatně rozuměli, budou moci odpověď zazpívat celou a správně. Využívejte, prosím, tyto nápovědy, ať jsou naše zpěvy k Boží chvále.

Dalším ožehavým tématem zasedání FR byl úkon **pozdravení pokoje**. Vzhledem k tomu, že stávající pozdravení pokoje způsobuje zmatek a zbytečný rozruch, rozhodla FR takto: pozdravení pokoje se bude podávat

Čtení - Podmoky

v lavicích nejbližšímu spolusedícímu po pravici a po levici, ministranti pak budou pozdravení předávat pouze prvnímu sedícímu u uličky. Přebíhání z lavice přes uličku je velmi nedůstojné.

Farní rada se také zabývala otázkou **čtení textů** při mši svaté laiky. Dosaďadní způsob je nevhodný. Je tedy nutné, aby se zájemce o čtení předem zapsal v sakristii do připravené tabulky. Čtení si pak může v klidu připravit doma. Nebude-li moci z jakýchkoli důvodů svému závazku dostát, je povinen zajistit za sebe náhradu.

Velmi vážným tématem pro FR je také **oprava elektrického vedení** v kostele, a to ještě před jeho vymalováním. Dle původního návrhu měla být elektroinstalace zakryta plastovými lištami. Z farní rady ovšem vzešel návrh, aby se elektrika zasekala do zdi. To ovšem znamená mnoho práce navíc. Vyzýváme proto všechny muže, kteří mohou při vysekávání pomoci, aby se ohlásili členům farní rady, nebo přímo P. Jiráskovi.

Jelikož FR tentokrát nestihla projednat všechny body stanoveného programu, bude v něm pokračovat na příštím setkání, které se uskuteční v neděli 11. února 2001. Nezapomeňte vřazovat své podněty pro FR do připravené schránky vzadu v kostele. Budujeme přece společnou farnost.

Zapsala Zuzana Bumbová

Pro přehled

jméno	funkce
P. Jirásek František	Předseda farní rady
Rejman Miloš	Místopředseda
Bumbová Zuzana	Zapisovatelka
Engelhart Jiří	
Jirásková Marie	
Koutná Šárka	
Málek Jiří	
Musil Antonín	
Vopatová Ladislava	

R. S.

Setkávání rodin

O onom dni a hodině však neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn; jenom Otec sám (Mt 24,36). Těmito slovy Písma začalo první setkání v tomto roce. Manželé Kozlíkovi si připravili povídání o člověku, který zasvětil svůj život pomoci bližním jako psychoterapeut, ale po těžkém úrazu se stal závislým na pomoci a pochopení druhých. Modlitba a úžasná vůle nepoddat se svému zranění, milosrdenství a pomoc Boží skrze svěťici Zdislavu, jejíž

jméno později přijal, mu pomohlo vyhnout se invalidnímu vozíku. Svědectví a osobní zkušenost Jana Zdislava Lutery, který působí jako bratr laik Laického sdružení sv. Dominika v Olomouci, může být i pro nás důvodem k zamyšlení a posilou pro tento rok.

Děkujeme za zajímavý večer a za příjemné pohoštění. Slovy Písma jsem začala, slovy Písma také skončím. *Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete* (Mt 24,44).

Dá-li Pán Bůh, **příští setkání** se uskuteční 3. čtvrtek **15. února** 2001 (opět ve 20:00) na faře v Křížové ulici a povedou ho manželé Skřivánkovi.

J. Š.

Pout' do Dolního Žlebu

I letos vás budeme zvat na putování do kostela Nejsvětější Trojice v Dolním Žlebu.

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2001		4. února	4. března	1. dubna
6. května	3. června	1. července	5. srpna	2. září
7. října Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných			4. listopadu	2. prosince

vlakové spojení:

Děčín hlavní nádr.	13:01	14:28	Dolní Žleb	14:52	17:22	18:42
Čertova Voda	13:11	14:38	Čertova Voda	14:58	17:28	18:48
Dolní Žleb	13:18	14:45	Děčín hlavní nádr.	15:09	17:39	18:59

Sněmovní kroužek

Kroužek se sešel 21. ledna 2001, byla právě třetí neděle v měsíci a bylo nás 12. Někteří přišli nově, někteří, co chodí pravidelněji, zase nepřišli. Přesto se rozprúdila po váhavém „úvodu“ docela hezká debata. Posuďte sami (jak byste odpovídali vy?):

Otázka 1.1.1. Jak se naše farnost zapojuje do společenských aktivit v naší obci, zemi?

V naší obci pracují někteří z farního společenství v Charitě, která svými aktivitami působí v rozličných činnostech. Také jsou zde členové hnutí KAP – Křesťan a práce, které se zabývá sociální otázkou církve. Někteří členové farnosti se zapojují aktivně do kulturního života města.

Otázka 1.1.2. Co děláme proti lhostejnosti dnešní společnosti vůči církvi a náboženství vůbec?

Zde jsme společností dlužní. Je zapotřebí proniknout do médií. Ze strany novinářů zájem je, ale chybí naše pozvání. Čas od času informuje farní charita v místních novinách o vlastním dění.

Otázka 1.1.3. *Jak prožíváme svůj úkol působit na okolní svět a jsme si vědomi, že je to úkolem každého jednotlivého věřícího?*

Lidé jsou stále příliš uzavření, otevírání mysli je velmi pomalé a nasmělé. Opět působí jen pár stálic. Síla zodpovědnosti chybí. Působit můžeme hlavně modlitbou a ten, kdo je v zaměstnání, svým bytím, jednáním, příp. i slovem.

Otázka 1.2.1. *Jak u nás překonáváme bariéry předsudků zakořeněné ještě z doby totality?*

Velmi nesnadno. Stále silný vliv prostředí. Chybí katecheze k tomu, abychom uměli promluvit, byť by byla pravda všelijaká. Pokud dojde ke kontaktu, tak jenom při náhodném rozhovoru.

Otázka 1.2.2. *Existuje v našem společenství, v naší obci odpor k organizovanosti a velkým církvím? Proč? Jak to překonáváme?*

Jde o všeobecný jev, vyskytující se hlavně u mladé generace této doby, která má představy zcela odlišné od pojetí správné demokracie. Chybí charismatické postavy, které by vysvětlily smysl organizovanosti a vyburcovaly zájem poznat dění v církvi. Snažíme se působit modlitbou živého růžence.

Otázka 1.2.3. *Hledáme objektivní církevní interpretace k jednotlivým událostem z historie našeho státu zkršené komunistickým režimem?*

K objektivitě není vždy dostupné množství pramenů a informací. Poznatky z historie jsou kusé a dost zkršené.

Otázka 1.3.1. *Kde vidíme hlavní úkoly vztahu církve, našeho společenství, vůči dnešní společnosti, naší obci?*

Církev se má více prezentovat v médiích a tisku, aby veřejnost znala činnosti různých farností, diecézí. V obci zapojením do různých aktivit. Můžeme na společnost působit tím, že budeme pravdivě a cele žít svou vírou, jinými slovy snažit se o svatost. Prolomit bariéry vzájemné nedůvěry, lhůstevnosti a nevšímavosti. Ukázat světu životem radostnou zvěst naděje.

Otázka 1.3.3. *Jakou máme zkušenost s komerčními projevy některých sekt?*

V důsledku působení Svědků Jehovových a rozebírání jejich činností v „hanlivém“ smyslu v médiích – došlo k averzi u lidí vůči církvím, speciálně katolické, která je považována za zkorumpovanou – příliš bigotní.

Otázka 1.3.4. *Co my v naší farnosti, v našem společenství děláme pro lidi okolo nás?*

Snažíme se být užiteční přes farní charitu (kdysi CHOS), modlitbou.

Otázka 1.3.5. Jak si udržet identitu křesťana v pluralitní společnosti? A proč vlastně?

Tím, že se budeme vzdělávat ve své víře a budeme ji žít naplno. Abychom byli světu užiteční – máme být solí a světlem světa.

Zpracovala S. Š.

Co zbylo?

Co zbylo z našich pubert?
kritických pohledů?
z velkých předsevzetí?

Kaše z pytlíku a
kuřata z autogrilu.

Co bylo v našich myšlenkách,
než nás pohltilo
modré blikající světlo
z umělohmotné bedny?

...

A ještě jsme nebyli na Kypru!
A ještě nemáme topinkovač?

Toaletního papíru
je naštěstí všude dost.

A dost!

Miloš Fr. Rejman, ze sbírky „No a co?“

Blbá nálada mezi katolíky?

Poslední rok druhého tisíciletí byl z části ve znamení „*blbé nálady*“. Tak totiž někteří politici pojmenovali rozpoložení většiny národa. Jednoduché pojmenování, pro docela jednoduchý důvod. Mnohý Čech byl na konci století už definitivně přesvědčen řadou příkladů, že předvolební sliby jednotlivých stran jsou opravdu jen sliby, že „čisté ruce“ mít asi hned tak nebudeme, zato hlouběji do kapes nějakou

dobu určitě. Ceny energií opět stouply a otázka kde vzít na byt, ve kterém sice bydlíme, ale který si musíme koupit, nedala spát nejedné hlavě rodiny. Na konci roku se ještě ke všemu stávka ve veřejnoprávním mediu stala pomyslnou čarou, která rozdělila národ, pracovní kolektiv, ale i rodiny na dva tábory - sympatizantů a odpůrců. Suma sumárum: „*blbá nálada*“ byla přesně to, co mohlo být vyčteno z tváří Čechů na konci jednoho milénia.

Po několika rozhovorech se členy naší farnosti a po důkladném pročtení posledních dvou, tří čísel „Zpráv z farnosti“, jsem však nabyl dojmu, jako by ona „*blbá nálada*“ zaútočila i na naše řady. Svědčí o tom snad i nevelká účast ve volbách do farní rady. Nejprve jsem byl tím zjištěním poněkud zděšen, ale pak jsem došel k závěru, že by se mohla („*blbá nálada*“) přeměnit v o to větší snahu „s tím něco udělat“. To by bylo myslím dobře a pak by „*blbá nálada*“ splnila svůj úkol. Mám však i důvod k obavě, aby nenastal stav rezignace - že se nedá nic dělat, že už je ten svět takový a my s tím nic nenaděláme To by však byl velký omyl! Za prvé - my křesťané snad nemáme právo ani důvod k takovému postoji. A za druhé - záleží na každém z nás. Není náhoda, že žijeme právě teď a tady a je jen otázkou času, kdy najdeme své místo ve svém okolí, rodině, farnosti,

Nechci zde dělat žádné závěry, ale přál bych si, aby si je každý udělal sám a odpověděl si na pár otázek. Copak nám bez Božího vědomí nevypadne z hlavy ani jediný vlas? Neslíbil nám Pán Ježíš, že bude s námi až do konce světa? Neřekl, že církev postavenou na Petrovi, nepřemohou ani brány pekelné? Nepřipomněl, že přišel povolát hříšníky? A nevysvětlil, že věčná odměna čeká i na posledního z dělníků na jeho vinici?

Miloš Fr. Rejman

- Anglickou královnu Viktorii požádal její vnuček o libru šterlinků. Avšak místo toho od ní dostal pouze dopis s důtklivým kázáním, aby neutrácel peníze. Jeho odpověď byla snad ještě zajímavější: Milá babičko, obdržel jsem Tvůj dopis. Nemysli si, že jsem byl zklamaný, že jsi mi nemohla poslat peníze. Bylo to od Tebe velmi milé, že jsi mi dala dobrou radu. Tvůj dopis jsem prodal za 4 libry šterlinků. Očekávám Tvoji drahou odpověď. Tvůj milující vnuk.

Komu zůstávají doma přečtené **noviny a časopisy**, můžete je přinést do kostela. Mohou posloužit českým občanům uvězněným v Německu. Jsou velmi vděční za každou možnost si něco českého přečíst.

Hospodaření – farnost Podmokly

Rok 2000	Sbírky	Mimořádné sbírky	
	vybráno	částka	účel
Leden	7 595 Kč	5 000 Kč	Na bohoslovce
Únor	3 894 Kč	3 500 Kč	Svatopetrský halář
Březen	3 721 Kč	2 000 Kč	Misijní koláč (Na misie)
Duben	7 703 Kč	2 000 Kč	Pro Charitu – povodně
Květen	5 491 Kč	1 500 Kč	Na bohoslovce
Červen	4 527 Kč	0 Kč	
Červenec	6 050 Kč	0 Kč	
Srpen	3 870 Kč	0 Kč	
Září	3 317 Kč	1 545 Kč	Na Charitu
Říjen	4 580 Kč	4 565 Kč	Na misie
Listopad	3 100 Kč	1 270 Kč	Na Biblickou společnost
Prosinec	6 844 Kč	1 272 Kč	Na diecézní Charitu
Součet	60 692 Kč	22 652 Kč	

Hospodaření – farnost Jílové

Rok 2000	Sbírky	Mimořádné sbírky	
	vybráno	částka	účel
Květen		Osamostatněné hospodaření	
Červen	1 242 Kč	0 Kč	
Červenec	1 126 Kč	0 Kč	
Srpen	1 883 Kč	0 Kč	
Září	1 568 Kč	455 Kč	Na Charitu
Říjen	1 418 Kč	435 Kč	Na misie
Listopad	2 078 Kč	517 Kč	Na Biblickou společnost
Prosinec	3 412 Kč	1 228 Kč	Na diecézní Charitu
Součet	12 727 Kč	2 635 Kč	

- „Maminko, mě se do té školy nechce. Děvčata ze mě mají srandu, kluci mi podráží nohy, učitelé mě nemají rádi, já tam nepůjdu!“ - „Musíš, jednou jsi tam ředitel ...“
- Učitel k žákovi: „Kdybys měl sedm jablíček a já tě o dvě poprosil, kolik by ti jich zůstalo?“ „Sedum!“
- Víte, proč má krysa čtyři nohy? - No, aby byla u popelnice dříve než bezdomovec ...

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

- F 24. prosince 2000** – V evangelickém kostele na Teplické ulici v Děčíně – Podmoklech, byl uveden v 15 hodin již tradiční štědrovečerní koncert – *Hudba lidem dobré vůle*. Účinkovali děčínští umělci. Výtěžek z dobrovolného vstupného byl věnován na konto Ústavu sociální péče pro mládež DOMINO Děčín.
- F 24. prosince 2000** – O 22. hodině byla sloužena ‚Půlnoční‘ mše svatá v našem kostele, při níž zpíval děčínský chrámový sbor mši od Zd. Lukáše. Mše probíhala v pokojné atmosféře. Jen po mši kostelem nekontrolovaně bloumala podivná individua obého pohlaví. Vzadu v kostele bylo zřetelně cítit cigaretový kouř a výpary alkoholu (tito účastníci se netajili svými ‚placatkami‘). Mezi různými poznámkami bylo možné zaslechnout: „Já nedostal oplatku ...“, „Ještě tu budem, venku je zima“, „Přispěl jsem jim na varhany ...“ - smích. Podobné ‚poutníky‘ jsme potkali i při pěší cestě domů. Že tyto alkoholem ‚podpořené‘ skupinky ‚mladých‘ směřovaly do kostela sv. Václava a Blažeje, nebylo pochyb! Docela bych rád slyšel přednášku o prospěšnosti konání půlnočních pro tuto mládež, která se na ni těší zřejmě celý rok a vidí v ní nejspíše kabaret. Existuje ale i řešení, které používají např. v Brně – věřící dostanou předem do kostela vstupenky na Půlnoční. A je klid.
- F Policie ve střehu** – Letos před Štědrým dnem přišel na naši faru policista. Informoval se o bohoslužbách konaných na Štědrý den v Děčíně a okolí. Snažili se pomoci v udržování pořádku při půlnočních. V našem kostele k zásahu dojít nemuselo. Patří jim dík za snahu o zachování klidu při svátcích klidu, míru a vzájemné lásky.
- F 25. prosince 2000** – Při mši sv. v 8:30 zpíval sbor, kterému o. František na závěr bohoslužby poděkoval za vystoupení a nazval jej naším sborem. To byla pro mne novina, o které jsem vás nemohl informovat, protože jsem ani netušil, že tento sbor máme (vím jen o jiné skupině). Na závěr mše svaté všech osm členů farní rady vykonalo slib a obdrželo platné pověření.
- F 25. prosince 2000** – V kostele Povýšení sv. Kříže byla v 10:00 sloužena otcem Janem mše svatá, při které zpíval opět děčínský chrámový sbor. Na této mši bývám celkem pravidelně každý rok a pak své zážitky svěřuji papíru našeho časopisu. Dnes jen velice krátce. Pokud jste byli též přítomni, všimli jste si, jak na konci evangelia chválil Boha pěkným

hláskem něčí mobil? Myslím si, že k nekonečnému tématu o tom, zda děti běhající prostorami chrámu při mši sv. ruší či neruší (již jsem četl celou škálu názorů, některých opravdu „příblblých“), přibude téma, zda mobilní telefon hluboce věřícího katolíka při mši sv. svými ‚lahodnými‘ melodiemi ruší méně než mobil zvědavého turistu, který se na mši náhodou vyskytl. Již se těším! Nebyl to případ jediný, ale asi je to již běžné, protože např. o 3. neděli v mezidobí jsme tam mohli ‚mobila‘ slyšet též. (Neumím si představit, jak ti naši věřící mohli před dvěma-třemi roky bez mobilu existovat! Vždyť jej dnes ‚musí‘ mít i malé děti! Napadá mě: Používáme někdy i rozum, nebo plníme penězi – které ‚nemáme‘, jak hlásáme rádi kolem sebe – firmy jednoho z nejvíce se rozvíjejícího průmyslu? Jsme solí země, nebo bezmyšlenkovitě přebíráme po bezbožném světě jednu módu a neřest za druhou? Někdy slýchám: „nabytá peněženka – prázdná hlava“. Tak opravdu nevím.)

- F **Varhany** – Na splacení nových varhan se do dne uzávěrky (26. ledna 2001) vybralo 15 749 Kč. Ještě nás čeká dlouhé spojení. Máte někdo nápad jak je zrychlit?
- F **Filipov** – Pouť se uskutečnila. Mimo našeho biskupa se mše svatě účastnil i biskup Kajnek. Podrobný článek bude v příštím čísle *ZzF*.
- F **Pozor změna** - Každou 2. neděli od 19:00 v našem kostele býval Duchovní večer. Od února již nebude. Proč? Nebyl zájem. Dnes mají přece obyvatelé Děčína a okolí důležitější materiální a ekonomické starosti jak si žít nejlépe, radostněji a hlavně egoisticky. Na duchovno již nezbývá času! Je to vidět konečně na každém kroku
- F **Setkání varhaníků** - 23. ledna se na naší faře setkali všichni, kdo nás doprovázejí při bohoslužbách na varhany. Měli si jistě co povídat. Výměna názoru je potřebná a prospěšná, i když se někdy člověk dozví to, co by nečekal. Ukáže se při tom ledasco a to ukázání je právě důležité. Hlavní bod jednání bylo jmenování ‚vrchního‘ varhaníka. Ten bude mít nyní hodně starostí a bude potřebovat i vaše pochopení a snahu o spolupráci. Jistě čekáte, kdo že se jím stal. Rád prozradím - je jím **Zdislava Miklošková**. Doufám, že se s ní setkáme i na stránkách časopisu, kde nás bude moci informovat, či žádat o spolupráci. Pro nás to znamená, že se budeme na ní obracet se vším co souvisí s hudbou, zpěvy, koncerty apod.. Na závěr snad vás mohu požádat o modlitby, bude jich asi dost potřebovat.
- F **Psí „pohádka“** - Všimáte si? Město vložilo velkou částku peněz do zkulturnění parčíku okolo našeho kostela. Co myslíte, rozkradou opět spoluobčané keříky a zbytek opět vyhubí majitelé psů? Vidíte, jak tam provokativně chodí? Co říkáte na rozhovor dvou dam, venčících před kostelem své ‚miláčky‘: ‚Paní, ta církev je ale ‚zazobaná‘, když má to-

lik peněz na úpravy zeleně!“ Druhá paní toho věděla asi víc: „Ale paní kdepak, to platí město.“ Prvá: „Tak vono jim to platí dokonce město ...“ Vidíte, jakou asi máme mezi „venčiči“ pověst! Paní si myslela, jak to vlastně krásně škodí církvi – a ono nic! Ale pohádka má mít dobrý konec a tak následuje veřejné poděkování **jedné** mladé majitelce psíka, která dokáže zacházet s pytlíkem a po pejskovi uklidit. Děkujeme, ne za církev, ale za všechny lidi, kteří okolo kostela denně procházejí!

Z farnosti Děčín I

F Pravidelné akce farnosti v Děčíně I

- ◆ Každou první sobotu v měsíci (3. února) se koná pouť do mariánského kostela v Horní Polici. Společný odjezd vlakem je z Hlavního nádraží v 9:27 (z Východního 9:32) a mše svatá začíná v 10:30. Návrat je vlakem ze Žandova v 12:54.
- ◆ Každou první neděli v měsíci (4. února) se koná v kostele sv. Václava a Blažeje od 16:30 řeckokatolická bohoslužba.
- ◆ Každou sobotu od 19:00 je možnost se zúčastnit společné modlitby při mariánském večeradle na faře v Křížové ulici.
- ◆ Každý čtvrtek od 20:00 do 22:00 je možnost prožít tichou adoraci v kapli u Malých sester Ježíšových v Boleticích.

F Aktuality z farnosti v Děčíně I

- ◆ Dnes vystačíme s jednou aktualitou, ale ta je takového kalibru, že nám vydrží asi na delší dobu. Pokud jste pravidelnými čtenáři našich **Zpráv z farnosti** a schováváte si je, tak si můžete připomenout, jak se rodila spolupráce děčínských farností, jak jsme přečkali i nástrahy „pubertálního“ věku, jak jsme krátce prožili věk zralejší – a náhle konec! Žádné dlouhé marodění Budeme oplakávat to, co se podařilo vytvořit? Jsme křesťani a tak budeme raději důvěřovat Pánu, že dosavadní snažení nebylo nadarmo a že někteří lidé mu budou třeba více naslouchat, než sami sobě. A život půjde dále.
- ◆ Jsem rád, že jsem mohl pravidelně zařazovat informace z druhé farnosti. Můžete sami posoudit, zda v nich bylo něco, co by zavdalo příčinu k odvolání Aleše z práce na vydávání informací. Přesto se tak stalo, přišlo to jako blesk z nebe. Kladete si otázku proč? Já také. Mějme proto oči otevřené, možná to čas ukáže.
- ◆ Sledujte zatím dění druhé farnosti sami, protože si nejsem jistý, jak bude další spolupráce farností vypadat. Budu rád, když by se našel někdo, kdo mi bude moci různé informace nadále posílat. Myslím si, že jste dostatečně poznali, že jsme přístupni všem informacím a dobrým

názorům. Nezáleží, zda příspěvek přijde z východu, či západu města. Je také možné, že začne vycházet místo spolupráce konkurenční časopis o větším rozsahu. Uvidíme.

♦ Pokud bude v zájmu obou farností – rozuměj Pastorační rady a Farní rady – (my obyčejní o tom stěžejí rozhodneme, to bychom se museli angažovat ...) a dohodnou se na další spolupráci a sami budou garantem spolupráce, bude to dobré, ba výborné! Zatím jsme zažili jen to, že za celou dobu spolupráce ani jedna strana neobdržela z „vysokých“ kruhů ani jediný příspěvek, článek, připomínku,

♦ Nedávno jsme mohli být účastní na ekumenických setkáních. Chceme být otevření jiným církvím? Dokážeme to sami v té naší? Zamysleme se nad tím, kde je naše pokora, neuhnízdila se tam pýcha?

R. Sticha

Slavnosti a svátky

2.	2. Svátek Uvedení Páně do chrámu
22.	2. Svátek Stolce svatého Petra, apoštola
28.	2. Popeleční středa – přísný půst, začátek doby postní

Významné dny

11.	2. Světový den nemocných

LITURGIE

Výroční dny biskupů

14. 2. Kard. Vlk jmenován biskupem
 14. 2. Mons. Cikrle jmenován biskupem

Setkávání

- ♦ každou 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ♦ každou 1. neděli od 13:45 Dolní Žleb
- ♦ každou 2. neděli od 18:30 na faře - setkání Farní rady
- ♦ každou 3. neděli od 14:30 na faře - sněmovní kroužek
- ♦ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ♦ každou středu od 9:00 na faře - setkání maminek
- ♦ každý čtvrtek od 19:00 na faře - rytmický zpěv
- ♦ každý 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ♦ každý pátek po večerní mši svaté - adorace
- ♦ každého 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílovém

- ♦ vyučování náboženství pro děti - v neděli 11:30 - 12:15
- ♦ setkávání na faře (modlitba a rozhovory) - každý pátek od 20:00

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	08:30	17:30
Pondělí	07:00	
Úterý		17:30
Středa	07:00	
Čtvrtek		17:30
Pátek		17:30
Sobota		16:00 (Bynov)

Pořad bohoslužeb v kostele Nejsvětější Trojice - Jílové

Neděle 10:30

è Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 25. února 2001, před 1. nedělí v březnu. ☩